

शेषः । किम्भूतो हंसः शुचिषत् शुचौ देवयज्ञने रथवाहने वा सीदतीति । वसुः स्वस्योपरि यज्ञमानं वासयतीति । अत्तरिक्षसत् वृक्षगुल्माद्यनवरुद्धेऽत्तरिक्षे सीदतीति । होता होतृसमानः तदेव कथमित्यत आह वेदिषत् वेद्यां सीदतीति । अतिथिः अतिथिवत्पूज्यः दुरोणसत् दुरोणे यज्ञगृहे सीदतीति । नृषत् नृषु वाहकत्वेन सीदतीति । वरसत् वरे श्रेष्ठे राजगृहे सीदतीति । ऋतसत् ऋते यज्ञे वाजपेयादौ सीदतीति । व्योमसत् सूर्यं वोढुं व्योमन्याकाशे सीदतीति । अब्जाः अप्सुयोनिर्वाऽअश्व इति श्रुतेरद्व्यो जातिरश्वरूपेतत्वादब्जाः । गोजाः गोशब्दवाच्या द्ब्राज्जायत इति गोजाः इन्द्रो वृत्राय वज्रं प्राकुरत्स त्रेधा व्यववत्तस्य स्फ्यस्तृतीयं रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयमिति तैत्तिरीयश्रुतेः । ऋतजाः ऋतं यज्ञमुद्दिश्य जातत्वादृतजाः । अद्रिजाः अद्रिभ्यः पाषाणसदृशकाष्ठिभ्यो जातत्वादद्रिजाः ॥ २४ ॥

a. इयंस्यायुरस्यायुर्मयि धेहि युङ्क्षि वचोऽसि वचो मयि धेहि ।

b. ऊर्गस्यूर्जं मयि धेहि । c. इन्द्रस्य वां वीर्यकृतो ब्राह्मऽअभ्युपावह-
रामि ॥ २५ ॥

का° [१५. ६. २१.] उपस्पृशति शतमानावियदसीति । शालादक्षिणभागे स्थापितस्य रथवाहनस्य दक्षिणचक्रे बद्धौ शतमानौ शतरत्निकानिर्मितौ सौवर्णौ मणी यज्ञमानः स्पृशति ॥ द्वे द्वादशाक्षरे यजुषी शतमानदेवत्ये । हे रुक्म त्वमियदसि एतावत्परिमाणं शतरत्निकापरिमितमसि आयुरसि जीवनमसि तस्मादायुः शताब्दपरिमितं मयि धेहि यो हि यदात्मकः स तदातुमुत्सहते यतस्त्वं शतमानमसि ततः शताब्दपरिमितमायुर्मयि रोपय । युङ्क्षि युनक्ति यज्ञं सम्भारनिचयेन दक्षिणादग्निं वेति युङ् वर्यस्तेजस्वी भवसि अतो मे (12.) मम वर्यः तेजो धेहि ॥ का° [१५. ६. ३०.] तौ ब्रह्मणे दत्तवर्गसीति शाखामुपस्पृशतीति । तौ शतमानौ ब्रह्मणे दत्त्वा पूर्वाक्तरथवाहने एवोपगूहितामौडुम्बरीं शाखामुपस्पृशेत् ॥ शाखादेवत्यम् हे औडुम्बरि शाखे त्वमूर्गसि अन्नरूपा भवसि तत ऊर्जमन्नं मयि धेहि स्थापय ॥ का° [१५. ६. ३१.] इन्द्रस्य वामित्यवहते ब्राह्म पयस्यायां व्याघ्रचर्मदेशे स्थितायामिति । अध्वर्युयुजमानब्राह्म व्याघ्रचर्मस्थापितायां मैत्रावरुण्यां पयस्यायां